

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ὑποχρεωτικῇ·
ΕΝ Τῇ ΕΣΤΕΡΙΚῇ: ΕΝ Τῇ ΕΣΤΕΡΙΚῇ:
Ετήσια Σελ. 10 Ἑξαμηνιαία Σελ. 5
Ἐξέμνητος Σελ. 12
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γράσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Τῇ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΙΕΡΩΤΗΝΟΣ ΠΑΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κόκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΑΡΙΘ. 332

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κόκκου),

τῇ 21ῃ Ἰουνίου 1916.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Μετὰ τρεῖς περίπου μῆνας θὰ προσκληθῇ ὁ Κυπρ. λαὸς νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἐν τῷ Νομοῦ. Συμβουλίῳ, καὶ ἡ ἀ- διατάρακτος ἡρεμία ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τοὺς πολιτικούς (!) παρ' ἡμῖν κώλυος εἶναι ἀξιοσημείωτος.

Ποῦ καὶ πού εἰς τὰς καρε- νειακὰς καὶ λεογηνεακὰς ἀνατρο- φὰς προβάλλονται ἐρωτήματα ἀ- πορητικὰ ποιοὶ θὰ εἶνε οἱ ὑπο- ψήφιοι τῆς οἰκείας ἡ καὶ τῶν ἄλλων ἐκλογικῶν περιφερειῶν καὶ ἄλλοι εἰκάζοντες ὀνομάζουσι τὰς βεβαίας ἡ τὰς, πιθανὰς ὑποψη- φιώτητας.

Εἶνε ἀληθὲς οὐκ ὑποψηφιότη- τες τινες ἐξεδηλώθησαν ἤδη καὶ τι μάλιστα μετὰ θράσους, τὸ ὅποιον ἐμπνέει ἡ ἀδράκεια καὶ ἀδιαφορία ἡ ἡ δειλία καὶ ἡ συ- στολὴ τῶν δυναμένων καὶ δικαιο- ομένων νὰ διεκδικήσωσι τὴν ψή- φον καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα ὡς πρὸς τὴν προσεκλογικὴν κίνη- σιν ἡρεμία αἰτίαν ἔχει διττήν· οἱ ἐπὶ οὐρανὸν ἤδη νομοθετικὸν πέ- ρισθον ἀντιπροσώπων τοῦ πρὸς συμφέρον ἔχουσιν ὅπως οὐδε- μία γένηται κίνησις προσεκλογικῇ, καὶ εἰς τοῦτο θὰ τείνωσιν αἱ προ- σπάθειαι τῶν εὐλόγων· διότι αὐ- τοὶ ἔχουσιν ἤδη ἀσφαλῆ κεφάλαια ἐκλογικὰ, ἅτινα ἀσφαλτέστερον καὶ ἐπιτυγέστερον θὰ διαδόσῃσι κατὰ τὰς ὁλγὰς πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἡμέ- ρας. Ἡ ἡρεμία ὅμως καὶ ἡ ἀ- δράκεια εἶναι ὅλος δούμοφοι καὶ ἀνάμοστοι εἰς τοὺς νέους ὑπο- ψηφίους, ὅσοι θὰ διεφιλνέουσιν τὴν ἀντιπροσώπων τῶν τῶπων ἐκ τοῦ ἔμφραντος ἐν τῷ ἀγῶνι ἐκ- λογικῷ, μετὰ παρηγορίας καὶ θράσους κοινοβουλευτικῆς.

Ἀνισχυρὸς τοιαύτη παρηγορία καὶ θράσος ἐλλελεῖ παρ' ἐκείνους οἵτι- νες καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὴν καθόλου μόρφωσιν θὰ ἦσαν ἐνδεδεμένοι καὶ παρὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· κεκτημένοι ὑποψηφίους, οἵτινες ὅμως καίτοι ἔχουσι τὴν φι- λοδοξίαν δὲν ἔχουσι τὸ σθένος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα νὰ κα- τέλθωσιν εἰς τὴν πολιτικὴν πα- λαίστραν καὶ ἀμφισβητήσωσι τὴν νίκην πρὸς οἰονομήποτε ἀνταγω- νιστάς.

Δὲν ἠθέλησαν νὰ κατανοήσω- σιν οὐκ ἐκλογικὰ κεφάλαια ἀ- ποκτινῶνται διὰ φανεροῦ καὶ ἐντί- μον ἀγῶνος μακροῦ, καθ' ὃν νὰ διαπαιδαγωγῆται πολιτικῶς καὶ δι- αφοσιλῆται περὶ τῶν δικαιωμά- των καὶ τῶν καθήκοντων αὐτοῦ ὁ λαός, μανθάνει δὲ νὰ τιμᾷ καὶ ἐμπιστεύεται τὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἰδεώδη τῶν εἰς ἐκείνους οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτελέσωσι καὶ ἡ- κανότητα, καὶ σθένος καὶ εἰλη- κρινὴ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν εὐμε- ρίαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου.

Δράσις τοιαύτη δὲν ἐξεδηλώθη ἀνισχυρὸς ἀπὸ ἱκανῶν ἤδη ἐτῶν καὶ

τοῦτο οὐχὶ δεδαίως πρὸς τιμὴν τῶν μεμορφωμένων παρ' ἡμῖν τάξεων, οὔτε πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ, ὅστις θὰ ἦν πολὺ δεικται- ολογημένος, ἀν' αὐρίον κατὰ τὰς παραμονὰς τῶς ἐκλογῶν ἐρωτᾷ τοὺς αὐτοσχέδιους ὑποψηφίους·

Τίνες εἰσθε καὶ τί θέλετε;
Πολλοὶ τῶν διανοομένων νὰ ἐκθῶσιν ὑποψηφιότητα κατὰ τὰς προσεχέας ἐκλογάς, μετέρχονται μέσα καὶ μεθόδους πεπαλαιωμέ- νας καὶ ἀντικειμένους ὅλως εἰς τὸν ἐντιμον καὶ πεπαρηγορημένον πολιτικὸν ἀγῶνα.

Ἐπικρατεῖ παρ' αὐτοῖς ὡς καὶ παρὰ τοῖς πλείστοις ἡ πεπλανημέ- νη γνώμη οὐκ ὁ πολλὸς λαὸς πα- ρασύρεται καὶ παραπειθεται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐπιτηδεῶν καὶ πονηρῶν κομματάρχισκων, καὶ ἀρκεῖ ἡ ἐξαγορὰ τῆς ὑποστηρίξε- ως τοῦτων πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐ- κλογῆς, καὶ ἐντεῦθεν προκύπτει ἡ κακοήθευστή συναλλαγὴ, ἐκεῖ ὅπου ἐπρεπε νὰ κυριαρχῇ ἡ ὑψη- λὴ ἀντίληψις καὶ ἡ τελεία ἀποσι- ωσις εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ τόπου, δι' ὅσους θέλου- σιν νὰ ἀντιπροσωπεύωσι καὶ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐντίμως αὐτόν.

Τὴν σφαλερὰν ταύτην γνώμην καὶ τὴν ὑποτίμησιν τῆς χρησιότη- τος καὶ τῆς εὐδότητος τοῦ λαοῦ, ἐν τῷ συνόλῳ θεωρουμένου, ἐνέ- πνευσεν εἰς τοὺς νεώτερους ἐν πα- ρελθόν ἐν τῇ Νήσῳ, καθ' ὃ ἡ κομματικὴ καὶ ἡ προσωπικὴ συν- αλλαγὴ ἀπτελέσκει μοναδικὴν καὶ ἀποκλειστικὴν μέσον πάσης κοι- νωμικῆς ἐνεργείας καὶ ἐπιτυχίας. Ἀπονοοῦσιν ὅμως, οὐκ εἰς τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην περίοδον ἐπηρεάζοντες ἄλλη περίοδος πυ- ρόδοσος καὶ τρικυμώδους θρά- σους, ἥτις ἀνέτειλεν ὅλον ἐκείνο τὸ παρελθὸν καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐπεδείχθη ἀξιοθαύμαστον ἀνεξαρτησίαν φρονήματος καὶ ἐ- λευθερίαν σκέψεως.

Αἱ παλαιαὶ ἐκείναι μέθοδοι τῆς συνάλλαγος κατεδικασθῶσιν καὶ ἀπεδοκιμασθῶσιν, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ ἐσχάτη προσπάθεια ὅπως χρησι- μοποιηθῇ κατὰ τῶν νέων ἀντα- γωνιστῶν διδόντα ἐξερωμένην παρὰ τῷ λαῷ πρόληψιν, καὶ τὸ λοχυρότατον τοῦτο ὅλον συνετί- βη ἡ καὶ ἐσθράφη κατὰ τῶν χει- ριζομένων αὐτῶν, διότι ὁ λαὸς ἐν συνόλῳ οὔτε ἐξαγοράζεται, οὔτε ἐπηρεάζεται, καὶ δυνατόν εἶναι μόνον ν' ἀπατάται.

Διὰ τοῦτο θὰ παραμείνῃ παρὰ- δεγμιακὴ ἡ πεπλανημένη ἐκείνη ἀπόφασις τοῦ βρετανικοῦ ἀρχι- δικαστοῦ περὶ γενικῆς δωροδοκίας καὶ διαφθορᾶς τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς ἐκλογάς. Δυνατὸν νὰ παραπλανᾷ- ται ὁ λαός, ἀλλὰ δὲν διαφθείρεται, διότι παρὰ τὰς ἀνθρώπους τιμα- τὰς ἡ ἀρετὴ, τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἀ- λήθεια, πρὸς ἣν ἀσβεστοὶ καὶ κα- ταφρονοῦν μόνον ὀλίγοι διεφθα- ρμένοι καὶ ἐκφυλοῖ.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν οἱ νεώτεροι, οὐκ ὁ Κυπριακὸς λαὸς διὰ μεγάλης πλειονότητος εἶχε ἀνεξέ- λει ἀντιπροσώπους νέους ἐπιστη- μονάς, οὐδὲν ἄλλο κεφάλαιον ἐκ- λογικὸν ἔχοντας ἢ τὴν προσωπικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ πολιτικὸν πρόγραμ- μα ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ συντελέθη- σαν, καὶ τὸ ἐλεύθερον καὶ ὁρμη- τικὸν πνεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης παρέσθον ἐν τῇ ὁρμῇ τοῦ καὶ τὰς μάλλον βαθυροῦς πλατά- ρους τοῦ παλαιοῦ κομματικοῦ κα- θεστώτος.

Διὰ ταῦτα μετὰ θλίψεως καὶ οἴκτου παρηκολοῦνται καὶ πα- ρασύρονται τὴν ἐπὶ τὰς πα- λαιὰς μεθόδους τροπὴν προσώ- πων τινῶν πρὸς σύμψηξιν ἐκλογ- κῶν κεφαλαίων, προσώπων ἁπλῶς ὀφειλόν μετὰ θάρρους καὶ πεποι- θήσεως ν' ἀποδιδῶσιν εἰς τὸν πο- λιτικὸν ἐν τῇ Νήσῳ ἀγῶνα.

Ἐντεῦθεν ἡ παρατηρούμενη δει- λία καὶ ὁ διαστάξως ἐκείνων οἷον φιλοδοξοῦν μὲν νὰ ζητήσωσι τὰς ψήφους τοῦ λαοῦ, φοβοῦνται ὅμως καὶ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην ἐξῆς βοηθείας καὶ ὑποστη- ρίξεως, καὶ βαδίζει κακῶς ὁ βα- ρὺν ἐπὶ καλοβάρυν.

Πολὴ φοβούμεθα οὐκ εἶναι νὰς ὑποψηφιότητας—ἐκνοοῦμεν νέα πρόσωπα—εἶναι ἤδη πολὺ ἀργά, πλὴν τινῶν ἐξαίρετως εὐνοϊκῶν περιστάσεων, αἵτινες εἶναι πολὺ σπάνιαι καὶ δυστάχτοι. Ἀφ' ἧς πολλὸς καὶ εὐκαρὸς χρόνος ν' ἀ- πολεσθῇ, οὐκ, ἀν' ἐξρηγοιοποι- ῶν ἐγκαταλελειμμένα καὶ καταλλήλως, θὰ ἔβρουν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς Νήσου νέα πρόσωπα μὲ νέαν δράσιν καὶ ζωὴν.

Ἀνισχυρὸς φαίνεται οὐκ ἐλλεί- πουσιν ἀφ' ἡμῶν ἡ νέα δράσις καὶ ἡ νέα ζώη, διότι ἀν' ὑπάρχον πολλὰς ἔχουσιν καὶ συχνὰς ἐθναι- κίας ὅπως ἐκδηλωθῶσιν, καὶ ἡ ἐλλείψις αὕτη εἶναι δυστύχημα εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Ὡς σύμπτωμα τῆς θλιβερᾶς ταύτης καταστάσεως πρέπει νὰ θεωρηθῇ μία θρασεὶα ὑποψηφιότη- τος πρὸς βαλὲν ἐκ μὴς ἐπαρχια- κῆς πόλεως, χωρὶς δυστυχῆς νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἅμα τῇ ἐμφαντοσί- ατις ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἑπαρχίας ὅλης.

Ἐν τούτοις δὲ δὴν μὲν τὴν Νήσον, ἰδίᾳ ὅμως διὰ τὴν ὑπο- νοουμένην πόλιν καὶ τὴν ἑπαρ- χίαν εἶναι ζήτημα τιμῆς ἡ ἀποδο- κίμασις ὑποψηφιότητος, ἥτις θὰ ἐσημεῖον ὁπισθοδρομῶσιν, πολλῶν δεκάδων ἐτῶν.

Ἐάν ὑπάρχωσι πρόσωπα μετὰ θράσους ἀξιοῦνται νὰ ἐκμεταλλε- ῶνται τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, ὁ λαὸς καὶ τὰ ἀριστα ἐν αὐτῷ στοιχεῖα πρέπει νὰ πα- τίσασθωσι τοῦς ἐκμεταλλεῦντας κατὰ κόρης ἅμα ἐμφαντιζομένους, καὶ διὰ τοῦτο προσδοκῶμεν οὐκ ἐπὶ μάθημα τοῦτο θὰ δοθῇ καὶ θὰ γένηται παραδειγματικόν.

Ἐπρεπε ἀπὸ πολλοῦ ἡδὴ καὶ μεμορφωμένα στοιχεῖα ἐν τῇ Νή- σῳ νὰ συγκροτήσῃ συλλόγους πολιτικούς καὶ νὰ ὁργανώσῃσι πο- λιτικὴς περιουσίας καὶ διαλέξεις, δι' ὧν θὰ ἐδιδάσκοντο καὶ θὰ ἐρωτι- ζετο ὁ λαὸς διαπαιδαγωγούμενος πολιτικῶς καὶ δοκούμενος εἰς τὴν ἀρίστην χρῆσιν τῶν πολιτικῶν δι- καιωμάτων αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις οὐδένα θέλομεν ν' ἀποθαρρύνωμεν, ὅστις καὶ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ταύτην ὥραν θὰ ἐπεχειρῇ νὰ ἐπιδοξῇ δι' ἑλῶν τῶν ἐντῶν μέσον καὶ μεθόδων τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα κατὰ τὰς προσεχέας ἐκλογάς. Πᾶς νέος ἂς ἔχῃ ἐν τῷ τῷ θεμιστοκλειῶν οὐκ ἀρκεῖται οἱ προ- στάμενοι ἀλλὰ καὶ οἱ ὑ- στερροῦντες δένεστεφανοῦν- ται.

Ὅστις δὲ διατάζει καὶ δεικνύ- νει κατέλθῃ εἰς τὴν παλαίστραν εἶναι βέβαιον οὐκ ἀπαραμύνην ἀσχυρὸς καὶ ἀγνώστος πολλῆς, δι- οτι μόνον οἱ ἀγωνισταί, νικηταί ἢ ἡττημένοι, φέρονται ἐν τιμῇ καὶ ἀνὰ τὸ στόμα πάντων τῶν θεωρῶν.

Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΑΙ Η Ι. ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ

Ἐχουσιν ἤδη ὅτι ὅσαι αἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσταις σημαντικὰ στοιχεῖα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῶν δύο κυριωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἱδρυμά- των ἐν Κύπῳ ἀπὸ οικονομικῆς ἀπό- φσεως.

Ἐκ τῶν πινάκων τῶν ἀπολογισμῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶδμεν οὕτως κατὰ τὰ 1915 ἡ διαχείρισις ἀπὸ προσόδων £ 2887 ἔσχε περισσεύμα £ 612, τὸ ὅλον κατετίθη ὡς πυρὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, καὶ ἐπὶ τούτοις διετίθησαν εἰς

Ἐλεημοσύνην καὶ
Σχολαία
Εἰς ὑποτροφίαν Θε-
ολ. Σχολῆς
Βοηθ. Ταμείον
Ἀποσβέσιον χρέους

Ἐν ὅλῳ £ 724

Ἐάν προσθέσωμεν εἰς ταῦτα καὶ τὴν περισσεύμα £ 602 ἡ διαχείρισις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διέθεσε κατὰ τὰ 1915 ἐν ὅλῳ £ 1338 ἥτοι 50 % σχε- δὸν τῆς ὅλης προσόδου τῆς εἰς σκο- ποῦς ἑξῆς πρὸς τὰς ἀμέσους ἀνάγκ- ας αὐτῆς καὶ αἰτινες δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς περισσεύμα τῆς δια- χειρίσεως κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν λογιστικῶν ἔτος.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ διαχείρισις τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ἀπὸ προσόδων £ 1951 διέθεσε εἰς σκοποῦς φιλα- νθρωπικῶν καὶ ἄλλων ἑξῆς πρὸς τὰς ἀμέσους ἀνάγκας αὐτῆς τὰ ἐπὶ- μένα ποσά:

Παιδεία
Σχολὴ Χάλκης καὶ
ὑποτροφία
Φιλανθρωπία

Ἐν ὅλῳ £ 540

Ἡτοι 7 1/2 τοῖς ἑκατὸν μόνον ἐπὶ τῆς ὅλης προσόδου, καὶ τοῦτο διότι ἡ δια- χειρίσις ὡς πραγματικὸν περισσεύμα διὰ τὸ ὑπὸ ἐποφὴν ἔτος εἶναι μόνον £ 316, καὶ κατὰ τὸ ἐπιτελεσθέν διὰ τὴν γεωργίαν ἔτος, ὅχι διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐφροσύνην τῶν προέτι- των ἄλλὰ διὰ τὴν μεγάλην ὑπερτί- μωσιν τούτων.

Δὲν λανθάνει ὅμως ἡμᾶς οὐκ ἐπὶ πολλῷ διαφέρουσιν συνθήκας διατίθεται ἡ διαχείρισις τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ πρῶτη ἔχει τὰς προσόδους δια- θέτουσα καὶ μεγάλας δαπάνας παρα- γωνίας, ὡς διαχειριζομένη ἀμέσως τὰ κτήματα τῆς Κεντρ. Μονῆς καὶ τῶν Μετοχιῶν Ἀγ. Προκοπίου καὶ

Ἐρημοτάμου, ἀπολαμβάνει δὲ ἀδα- πάντας τὰς ζητήσεις καὶ οὐχὶ ἐλέλη- ρον τὸ ἐξῆς πρὸς τὸν κύριον τῆς Ἐκκλησίας, διότι αἱ πρόσδοι τοῦ κυρίου εἶναι ἀντάλλαγμα δαπάνης τῆς Μονῆς πρὸς διατροφήν τῶν ἐρε- ροντῶν προσκυνητῶν καὶ ἐπισκεπτῶν.

Ἐνδ' ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ τὰς προσό- δους ἀπολαμβάνει ἀδαπάνους ἥτοι:

Ἐνοίκια
Κανονικά
Ἀδελφὰ γάμων καὶ δια-
ζύγια

Ἐν ὅλῳ £ 2818

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ δηλονότι λαμβά- νει ἀμέσως παρὰ τοῦ λαοῦ δι' ὑπο- τιθεμένων πνευματ. ὑπηρεσιῶν αὐτῆς Κανονικά

Ἀδελφὰ γάμων καὶ δια-
ζύγια

Ἐν ὅλῳ £ 946

Ἡτοι τὸ τρίτον τοῦ ὅλου, ἂν ἡ Ἱ. Μονὴ Κύκκου τὸ εἰκοστὸν.

Δὲν ἀξιοῦμεν δεινότητα λογιστικὴν καὶ ἀσμενὸν θὰ ἀνεγνώσκωμεν καὶ θὰ ἀνεγνώσκωμεν ἀνεγνώσκωμεν ἀνεγνώσκωμεν τυχὼν ἀντιλήψεων καὶ σκέψε- ων ἡμῶν ἐπὶ τῶν δημοσιευθέντων ἀ- πολογισμῶν τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου, διότι ἀπαιτοῦνται βεβαίως καὶ ἄλλα στοιχεῖα πρὸς πλήρη ἐκτί- μωσιν τῆς οικονομικῆς καταστάσεως, ἅτινα δὲν διαλαμβάνονται εἰς τὸν ἐ- τῆσιον ἀπολογισμὸν.

Ὅπως δὲ φαίνεται, ὅμως, ὡς φαίνεται ἡ διαχείρισις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόφσεως εἶναι ἐπιτυχής, τιμὰ δὲ ἰδίᾳ τὰς χριστιανικὰς κοινο- τητάς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δικαιο- σίας διὰ τὴν τακτικὴν καταβολὴν τῶν κανονικῶν. ἅτινα ἀποτελοῦσι σπουδαῖον μέρος τῶν προσόδων μετὰ τὰ ἐνοίκια. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀρχιεπι- σκοπὴ ἀπολαμβάνει τὸ τρίτον τῶν προσόδων αὐτῆς ἀμέσως παρὰ τοῦ λαοῦ, ὅφειλε νὰ ἀναγνωρῇ καὶ τὰς μεγάλας ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τὸν λογικὸν πόλινόν τῆς παρέχουσα εἰς αὐτὸν πᾶσαν ὑπηρεσίαν καὶ ἐκδούλου- σιν πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν, τοῦθ' ὅπερ ἀτυχῶς δὲν συμβαίνει.

Ἡ διαχείρισις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι ἐπιδεκτικὴ μεγάλης βελτιώσεως καὶ ἡ βελτίωσις αὕτη πρὸς νὰ γέ- νηται ἐγκαίρως καὶ ταχέως αἱ ἐνοικί- ασεις, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ τρόπον ἐξασφαλί- ζοντά τὴν σταθερὰν βελτίωσιν τῆς κτημοσύνης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀντὶ τῆς σήμερον συντελουμένης σταθερᾶς καταστροφῆς αὐτῆς, ἅλλως ὁπάρχει κίνδυνος ἡ ἔλξη τῆς κτημοσύνης καὶ ἐπομένως καὶ αἱ πρόσδοι αὐτῆς νὰ ἐ- λαττωθῶσιν ἐπικινδύνως.

Ἐξ ὅσον δύνανται πᾶς νὰ κρίνῃ ἀπὸ τῶν δημοσιευθέντων πινάκων λο- γισμῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου, οὐ- δείξ ὁρίεται νὰ ὑποστηρῇ ὅτι ἡ δια- χειρίσις αὐτῆς ἡ οικονομικὴ ἔχει καλῶς ἀφροῦ ἀπὸ τοῦ 1909 καὶ ἐν- τεῦθεν—ἀφ' αὐτοῦ δημοσιεύονται ἐτή- σιαι ἱσολογισμοί—παρουσιάζει ἐλλεί- ματα σταθερὰ χωρὶς ἐλπίδος διὰ προ- σελῆς περισσεύματα.

Ἐναπόκειται εἰς τοὺς ὑπευθύνους νὰ διορθώσωσι τὰς τυχόν ἐσφαλμένας κρίσεις καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν, καὶ τοῦτο εὐχαιρόμεθα δι' ἀποδεχόμεν, ἂν ὅμως αἱ κρίσεις αὐταὶ εἶναι ἀσφα- λεις, πάντως τὰ οικονομικὰ τοῦ εὐ- αγγέλιου τοῦτο ἱδρυμάτος δὲν ἔχουσι κα- λῶς καὶ πρέπει νὰ γένηται καίτοι καὶ σόντονος πρόνοια.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἐνθάδε οὕ- τως καὶ πρότερον εἴπομεν, οὐκ ἐπὶ χρι- στιανικᾷ τούτῳ ἱδρυματι πρώτιστον καὶ κυριώτατον ὑπόχρεωσις σκοπεῖν ἔχουσι τὴν εὐρυτάτην ἀγαθοεργίαν κατὰ τὰς κατεστάματα τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου, καὶ ἐφόσον ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν ἐκδορεῖται κατ' ἐλάχιστον, ἡ ὑπαρξὶς αὐτῶν βλά- βη καὶ ζημιὰν οικονομικὴν καὶ ἡ- θικὴν μόνον προξενέουσιν εἰς τὸ χρι- στιανικὸν πλῆθος.

Ἐν τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι τὸ Μο- ναστηριακὸν ζήτημα διεμνησθέν κα- τὰ τρόπον κοινωτελέστατον ἐκεῖ ἂν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ δὲν παρέχουσι πλέον ἐνθέρους κήρυκας τοῦ θεοῦ λόγου καὶ πρῶτον Λειτουργῶν τοῦ Κυρίου, τὰς προσόδους ὅμως αὐτῶν διατίθουσιν ἐν μέρει νόμον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παιδείας καὶ ἔ- χει κλεισθῇ ἐν αὐταῖς πᾶσα θύρα κα- ταχρήσεως.

Ἐάν εὐδοκήσῃ τῇ Παντοδυνάμῳ Θεῷ νὰ ἀναστήλῃ τὸν ἥλιον τῆς ἐλευ- θερίας εἰς τὴν Νήσον ταύτην τότε καὶ τὸ ἐκκλησιαστ. καὶ τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα θὰ διευθετηθῇ μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ τὴν ἀρεσκὴν καὶ ἀριστον τρόπον, εἰδμεν ὅπου αὐτοῦ τῆς πρῆξις νὰ γένηται σάφης πρὸς διεκτέλεσιν τῶν ζητημάτων τούτων παρ' ἡμῖν δι' ἡμῶν αὐτῶν.

Η ΜΕΤΑΛΗ ΠΑΤΜΑΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Β. ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Περὶ τῆς γιγαντιαίας ἀληθῶς ναυ- μαχίας ταύτης τηλέγραφ. περιλήψεις ἔχομεν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινωθέντα ἀργὰ ἀγγλικά φύλλα δὲν ἠδυνήθησαν εἰ νὰ διαλάβωσι λεπτομερεῖας πολλὰς, καθόσον αὐταὶ δὲν εἶναι πλήρεις παρὰ τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν ἀρχῶν.

Ἀρκούμεθα ὅθεν νὰ σταχυολογή- σωμεν τὰς κυριωτέρας πληροφορίας τῶν ἐν λόγῳ φύλλων.

Ἐκ τῆς εἰκονογραφίης. «Sphera» μεταφέρουσιν τὰ ἑξῆς:

Ὁ πλοίαρχος Πάντ (Pant) τοῦ ἀ- λειανικοῦ «Τζῶν Πρόουν», πέρει τοῦ ὁποῦ ἐμπεύνη ἡ ναυμαχία, παρέχει τὰς ἐπομένας ἐξ αὐτοῦ πληροφο- ρίας. Λέγει οὕτως ἡλέων εἰς τὴν γει- τονίαν τῆς Σύρτου Μόνην ἐννεμή- κοντα μίλια δυτικῶς τῆς ἀκτῆς τῆς Ἰουλιανῆς. Ἐβρίσκειτο ἐν τῇ μέσῃ τῆς μάχης, ἥτις ἦτο ἀρκύς μανιώδης τῶρον ὥστε ἐπὶ τῇ χερσὶν ὁ ἀρχ. εἶχε πληρωθῇ βλήματων, πολλὰ τῶν ὁποίων εἰσέρχοντο ἀνωθεν τοῦ πλοίου τοῦ.

Οὗτος λέγει:

Εἰς τὰς 2 μ. μ. (19)3 Μαΐου) τῆς π. Τετάρτης εἰς ἡλίαν, εἶδον μέγαν στόλον πλοίων ἀπὸ τοῦ νοτιανατολι- κῶ ἐξ ἀνατολῶν, πρὸς τὸ βορειοδυ- τικὸν μὲ διεύθυνσιν δυτικὴν. Συνέκει- το ἐκ πενήκοντα περίπου μεγάλων σκαφῶν παντὸς εἴδους.

των Δανικών πλοίων πρὸς βορρᾶν. Κα-
του τῆς Β. Θαλάσσης, οὐκ ἔλα-
μοῦ ἄλλα εἰς ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων
ὥστε νὰ ἐπικοινωνοῦν, ὡς ἔρχοντο
ἡ Βρετανικὴ μοῖρα τῶν καταδρομικῶν
τῆς γράμμης, τὰ τεθωρακισμένα κα-
ταδρομικά καὶ ὁ Στόλος τῶν Θωρη-
κτικῶν. Ἐπαφρὰ καταδρομικά αἱ προ-
πολεμικαὶ τῶν δύο στόλων ἦλθον εἰς
ἐπαφὴν.

Ἡ μοῖρα τῶν Θωρηκτικῶν καταδρο-
μικῶν, συγκαταμενὴ ἐκ τῶν ταχυτάτων
ἀλλ' οὐκ αἱ τῶν ἰσχυροτάτων σκα-
φῶν τοῦ Ναυτικοῦ ἐπὶ τῇ πρῶτῃ
κατὰ τοῦ ἐχθροῦ παρὰ τὸ Χόρυ Ρήγμ.
Ο. «Λέων», ἡ «Τίγρις» ἡ «Βασιλισσα
Μαρία» ἡ «Βασιλικὴ Πριγκίπισσα»
τὰ τέσσαρα τὰ τεθωρακισμένα ἀπέ-
τέλουν τὴν αἰχμὴν (spear-head) τοῦ
Στόλου. ἐπέπλευσαν μετὰ μεγάλης
ταχύτητος μετὰ τοῦ «Αἰκατοῦ» (In-
vincible) πλησίον καὶ ἐπισθεν, ἀπο-
λουθούμενου ὑπὸ τοῦ «Ἀντιπύτου»
(Invincible) καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ σκά-
φους καὶ εἰς τινὰ ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν
τεσσάρων θωρηκτικῶν τῆς γραμμῆς
προσσεκολλημένον εἰς τὴν μοῖραν—τοῦ «Πάρμα» (Barham)
«Οὐροσπίτη», τῆς «Μαλαισίας» καὶ
τοῦ Κρατεροῦ (Valiant). Καθ' ὅλους
τοὺς νόμους τῆς ναυτικῆς πολεμικῆς
ἡ λειτουργία τῆς μοῖρας ταύτης ἦτο
ἐπὶ καταπύρξιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸ
πρῶτον πλῆγμα, ὥπως στενωχόρησεν
αὐτὸν, ἀποκόψῃ ἀπὸ τῶν βάσεών του
καὶ τὴν παρασύρῃ πρὸς τὸν Μέγαν
Στόλον.

Ο Ναύαρχος Πήττυ—Penny—ἐρ-
χόμενος ἀπὸ δυσμῶν εὐρέθῃ ἀντιμέ-
τωπος πρὸς δύναμιν, ἥτις καὶ κατὰ
τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων καὶ κατὰ
τὴν ὁλκὴν τῶν τηλεβόλων ἦτο ἀπέ-
ρως ὑπέρτερος τοῦ ἰσχυροῦ.

—Ἡ «Βασιλισσα Μαρία»
ἐχάθη εἰς ἑξ' λεπτά.

Ἡ διάταξις τῶν δύο στόλων πα-
ρεῖχεν εἰς τὸν ἐχθρὸν τὸ πλεονέκτη-
μα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός καὶ τῆς ἐλα-
φρᾶς δυνάμεως τῆς ἡμετέρας ὑπὲρ τῆς
θαλάσσης καὶ ἐπωφελήθη αὐτὴν πλή-
ρως ὁ ἐχθρὸς βάλλων πῦρ κατὰ τῶν
προηγούμενων σκαφῶν του, καὶ μὴ δ-
μοιβοντὶα τῶν Γερμανικῶν τηλεβό-
λων, ἡ πρῶτὴ σχεδὸν ἦν ἐξάλων, ἐ-
κτύπησε τὴν «Βασιλισσαν Μαρίαν»
καὶ ἐντὸς ἑξ' λεπτῶν ἀπὸ τῆς ἐκέρσε-
ως τῆς μάχης κεραυνώθηκε ἐκρηγνῆς
ἀνέτρεψε τὸ μέγα σκάφος καὶ ἐξηφα-
νίσθη.

Τόσον αἰφνιδίον ἐγενετο τὸ τέλος
του, ὥστε δέδωκεν αἱ μέγιστα
ἐμπληκτικαὶ ἐξηγήσεις. Ὑπάρχουσι
διηγήσεις περὶ βορβάν ἐκ τῶν ἀερο-
πλάνων, καὶ κατὰ τινὰ διάδοσιν, ἐν
δύο πλάνων καταπύρξιν τοῦ τηλεβό-
λου τοῦ ἰσχυροῦ σκαφὸς καὶ κατέπεσεν
ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μετ' ὅλου τοῦ
φορτίου τῶν βομβῶν του.

Ἀδυνατῶ νὰ εἶρω πραγματικὴν
στήγησιν τῆς διαδόσεως ταύτης.

Ὅτι, ἡ μακρινὴ εἶναι ἐν μαχίμοις
οἱ πυροβολοῦνται μὴ τεθωρῶν εἰς ἔργον,
ἡ Γερμανικὴ εὐστοχία ἐγένετο ἀξιο-
σημείωτος, καὶ οὕτως ἐν τῶν πρώτων
βλημάτων αὐτὸν προσέβαλε τὴν πυ-
ριταποθήκην. Μετὰ δέκα λεπτά ὁ
«Αἰκατος» ὑπέλατο τὴν αὐτὴν πό-
χην, τοῦ συγκεντρωτικοῦ πύρρος τῶν
βαρύνοντων τηλεβόλων διανεμάσαντας αὐτὸν.

Αἱ ἀπώλειαι αὐταὶ ἦσαν τὸ τίμημα
γεγισμῶσται, μὴ λέγονται, εἶχεν ἐν-
τελεσθῇ ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου Πήττυ
μετ' ἐκτάκτου δεξιότητος. Ὅτις ἡ
μοῖρα τοῦ πλοῦτος πρὸς ἀνατολὰς,
συνήντησε τὸν Γερμανικὸν στόλον, οὗ-
τος ἐπῆλε πρὸς βορείουθεν, ἐξέ-
θυσιν, καὶ ἐγένετο ἀποφασιστικὴ
ἀποπείρα ὥπως περικυκλώσῃ τὴν Βρε-
τανικὴν σκάφην.

Συμφέροντος πρὸς νότον καὶ περι-
στρέφοντος περὶ τὸ βορείουθεν, ὁ Sir
David Beatty ἐκτάκτως τὴν προ-
σπάειν καὶ μετέβαλε τὴν γάμιν
εἰς μάχην ὁρμηλὴν κατὰ γραμμὰς
σχεδὸν παραλλήλους, οὐκ ὅτι, τοῦ δὲ
ἦτο ὥπως παρσύρῃ τὸν ἐχθρὸν πρὸς
τὴν διεσθύνειν ἀπὸ τῆς ἐπείας, ὡς
ἐπέπλεον ὁ Βρετανικὸς Θωρηκτικὸς
στόλος.

Ταχέως οἱ τρεῖς «Ἀντιπύτοι» ἐξέ-
σαν καὶ μετὰ τῶν τῆς μάχης, καὶ
βραδύτερον τὰ τέσσαρα ταχέα θω-
ρηκτικὰ τῆς γραμμῆς (battle-ships)
δεσφῶν τῆς «Βασιλικῆς Ἐλισάβετ»,
ἐξέπλεον πλεονά μετὰ πλεονά ἐκ
τῶν μεγάλων αὐτῶν τηλεβόλων, ἐνθὺ
ὁ ἐχθρὸς ἀναπέδιδε τὸ πῦρ ἀσάφως.
Πολλὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ἐβλάθη-
σαν βληθέντα, καὶ δὲν ἔμειναν ἐπὶ

Ἐκστὴ δύναμις εἶχε τὸ συμπλή-
ρωμα ἐξ ἐλαφρῶν καταδρομικῶν καὶ
ἄλλων μικρῶν σκαφῶν, ἡσαν ὁμοεπὶ
οἱ πλοῖοι τοῦ πειγνυμένου. Ὁ πρᾶγ-
ματικὸς ἀγὼν ἦτο μετὰ τῶν γιγάν-
των. Κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀμφισβήτησις
τῶν μεγάλων τηλεβόλων.

Ὡς θέαμα, δὲ ἦτο ἐμπνευστικόν,
ὡς πόλεμος ὅμως ἦτο φοινῶν. Βέλ-
λοντες ἐξ ἀποστάσεως ἦναι κατὰ και-
ροῦς ἦτο μικρότερα τῶν 5 μιλίων καὶ
σπανίως ὑπερέβαινε τὰ 10 μίλια, οἱ
ἀριστοὶ πυροβολοῦνται τὸν ἐντελεστά-
των στόλων τοῦ κόσμου δὲν ἤδυναντο
νὰ ἀποτυγχάνωσι τοῦ στόχου. Οὐδεὶς
δὲ ὁρᾶς ἤδυναντο ν' ἀνίστασθαι κατὰ
τὸ μέγιστον σημερινὸν βλήματος εἰς το-
αὐτὴν ἀπόστασιν, καὶ ὑπερμεγέθῃ
σκάφῃ, πυροβόλῳ ἐν τῇ τρομέρᾳ
δυνάμει αὐτῶν, κατέστρεφον ἀλλήλα
ὥστε ἦσαν μικρὰ θαλαμηγοῦ.

Τὰ μικρὰ σκάφη διεδραμάτισαν
τὸ καθωρισμένον εἰς αὐτὰ μέρος ἀν-
δρείως, καὶ ἀναπαρήγον μετὰ ἐξου-
τῶν ἡμίσειαν ἑκατοντάδα συγκρού-
σεων ὁμοίαν κατ' εἶδος, μικρότερον
ὅμως τὴν κλίμακα, καὶ ὁ φόρος τῶν
ἀντιπροπυλίων ὁ ἐκατέρωθεν κατὰ-
βληθεὶς εἶνε ἀπέδειξε ὡσαύτως οἱ
αἱ «ἐχθρὸν τῆς θαλάσσης» αὐταὶ
δὲν διατάσσον νὰ ἐπιτίθενται κατὰ
μεγαλειτέρου θηράματος.

Παρὰ τὰ ἀντίκτα, ὅφ' ἡ ἐπολέμη-
σαν οἱ Βρετανοὶ πυροβολοῦνται, δὲν
διετέλεσαν ἀπράκτοι. Μέγα Γερμανι-
κὴν καταδρομικὴν ἐκτύπησεν καὶ ἐξερ-
ράχῃ εἰς φλόγας καὶ ἐβυθίσθη ἐντὸς
ὀλίγων λεπτῶν. Ἐντὺς μίαν ὥραν
πλοῖα ἐκατέρωθεν ἀνεφλέγησαν. Τι-
νὰ τούτων ἐπολέμησαν μετρίστου ἐβυ-
θίσθησαν, καὶ τινὰ ἐξέπεσον τῆς
γραμμῆς.

Κατὰ τινὰ ἀφήγησιν, ὁ «Ἀντιπύ-
τος», ὁ «Αἰκατος» τὰ βραδύτατα
σκάφη τῆς Μοῖρας τῶν καταδρομι-
κῶν τῆς γραμμῆς, δὲν ἐβυθίσαν εἰς
τὴν σκηνὴν μετρίστου τὰ ταχύτερα
σκάφη εἶχον πολεμήσει ἀναντίον φρι-
κωδῶν πλεονεκτημάτων ὑπὲρ τὴν μί-
αν ὥραν. Μέχρι τινος περιεστειλάν
τὴν πλοστίγγα καθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἡ
μάχη ὅμως ἦτο ἀκόμῃ ἀνίσως καὶ
προσέβαλε τρομέραν νύκτα.

—Ἡ «Ἀντιπύτος» καὶ «Ἄλν-
τεμδούργ».

Ὁ «Ἀντιπύτος» φέρον τὴν σημαί-
αν τοῦ Ναυάρχου Χούδ, δευτέρου δι-
οικητοῦ ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Πήττυ,
ἐξέλεγε τὸν «Χίνδεμδούργ» καὶ μετὰ
σφοδρὰν μάχην, καθ' ἣν, ὡς ἀξιοῖται
τινὲς τῶν ἀνδρῶν μας, οὗτος ἐπαθε
θανάτον βλάβην, ὁ «Ἀντιπύτος» κα-
τεποντοῦτο.

Ἡ ἔλευσις τῶν τεσσάρων ταχέων
πολεμικῶν ἐθῆκε τὰς ἀντιπάλους
δυνάμεις τὸ πρῶτον ἦδη ἐπὶ βάσεως
προσεγγιζούσης τὴν ἰσότητά τῶν τη-
λεβόλων. Ἐν τῶν νεωστὶ ἐλθόντων, τὸ
«Οὐροσπίτη», ὡς λέγεται, προσεβλή-
θη ὑπὸ πέντε μεγάλων σκαφῶν τοῦ
Γερμανικοῦ Στόλου καὶ ἀρῆκε τὸ
σημεῖον του εἰς τρία τούτων, ἀλλὰ
αὐτὸ τὸ ἴδιον ἀπεσφύρη.

Ὁ «Οὐροσπίτη» εἶπε ἦλθεν εἰς τὴν
μάχην ἐγένετο ὁ στόχος ἑξ' Ἑλμιν-
κῶν σκαφῶν, καὶ πῶς ἐβόηθη ἀπὸ
τῆς ἀμέσῃ καταστροφῆς ὑπὸ τοῦ
«Οὐροσπίτη»—ἡδυνήθη νὰ εἰπω
χθρὸς ἀπὸ τῶν χειλῶν ἀνδρῶν τοῦ
«Οὐροσπίτη». Πῶς καὶ πότε τὰ ἄλλα
καταδρομικά ὁ «Ἀντιπύτος», ἡ «Α-
μύνα» καὶ ὁ «Μέλλας Πρίγκιψ» ἐβυ-
θίσθησαν καὶ ἀντὶ τινος θύσεως τοῦ
ἐχθροῦ, δὲν δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ.
Ἀτυχῶς ὅλλοι ἀνδρες τοῦ σκαφὸς
τούτου ἐπέζησαν, οὐκ ὅλως πολλοὶ εἰς τὰ
ἄλλα δύναται νὰ εἰπωσι πῶς εὐρον
τὴν μοῖραν τῶν τῶν ἄλλα σκάφῃ. Τού-
το ὅμως εἶνε βέβαιον, δὲν ἐχάθησαν
κατὰ τὴν ὁρμηλὴν μάχην, ὅτε ὁ
Ναύαρχος Πήττυ παρέρυρε τὸν ἐχ-
θρὸν πρὸς τὸν Sir Τζὼν Τζέλικ.

—Ἡ ἔλευσις τοῦ «Σιδηροῦ
Δουκὸς».

Ὅτε ἐν τῇ ἐπείᾳ ἐβλάθη ὁ Στόλος,
μετὰ τοῦ «Σιδηροῦ Δουκὸς» ἐπὶ κε-
φαλῇ, ὁ ἐχθρὸς εὐρε τοὺς πύνακας
ἀντεστραμμένους.

Κινούμενα πέρα τῶν Γερμανικῶν
γραμμῶν τὰ θωρηκτὰ μας (battle-
ships) περιλαμβάνοντα τινὰ τῶν ἀ-
δελφῶν τῆς «Βασιλικῆς Ἐλισάβετ»,
ἐξέπλεον πλεονά μετὰ πλεονά ἐκ
τῶν μεγάλων αὐτῶν τηλεβόλων, ἐνθὺ
ὁ ἐχθρὸς ἀναπέδιδε τὸ πῦρ ἀσάφως.
Πολλὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ἐβλάθη-
σαν βληθέντα, καὶ δὲν ἔμειναν ἐπὶ

πολὺ εἰς τὰς θέσεις τῶν. Ἀπῆρσαν τὰς
δυνάμεις τῶν, καὶ τινες τούτων ἐτρέ-
ψαν πρὸς νότον πρὸς τὴν Ἐλγί-
λάνδην, αἱ ἄλλαι δὲ βορείως πρὸς
τὸν Σκαγεράκην.

Ἐνθὺ ἀπεχώρουν διεσκέριζον τορ-
πίλλας ἐπὶ τῶν ὁλκῶν αὐτῶν καὶ τὰ
ἀντιπροπυλίων τῶν ἑρριπτον βόμβας
ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης,
αἰτνὲς ἐξέπεμπον ἀχανὴν νέφην πυ-
κνῶς λευκοῦ καπνοῦ. Οὗτος καὶ τὸ
δύον φῶς κατέστησαν τὸν ἐχθρὸν ἱ-
κανὸν νὰ διαπύρξῃ τὰ θωρηκτὰ μας,
τὰ καταδρομικά μας ὅμως καὶ τὰ ἀν-
τιπροπυλίων εἶχον τὴν εὐκαρίαν καὶ
ἐστονεχώρησαν τὸν ἐχθρὸν δι' ὅλης
τῆς νυκτὸς καὶ κατὰ τὰς πρώτας
πρωινὰς ὥρας.

Κατὰ τὰς νυκτερινὰς ταύτας συγ-
κρούσεις τῶν μικρῶν σκαφῶν κατὰ
τῶν μεγάλων ἐν τῶν ἀντιπροπυλίων
μας, τὸ «Οὐροσπίτη» προσήγγισεν εἰς
ἀποτελεσματικὴν βολὴν Γερμανικὴν
θωρηκτικὴν καὶ ἐστειλε τοῦτο εἰς τὸν
πυθμένα.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΑΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΑΠΟΦΕΩΣ

[Συνεχίζομεν τὸ ἀρθρον τοῦ κ. Σπυ-
ρίδου περὶ μεταναστεύσεως ὡς
πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀποφύ-
σιν τοῦ γένους.]

Ἐλθέμεν τώρα εἰς τὴν Οἰκονομ-
κὴν ἀποφύσιν τοῦ γένους.

Μετὰ τὴν ἰσοδυναμίαν ἡ ἐξοδος
τοσούτων χειρῶν δι' ἑνα τόπον. Κά-
θε μετανάστης, μᾶς λέγουσι οἱ θεο-
ρητικοί, ἐκπροσωπεῖ μίαν μονάδα πα-
ραγωγικῆς δυνάμεως, ἥς διὰ τῆς με-
ταναστεύσεως στερεῖται τὸ ἔθνος. Εἰς
τὴν ἀπόλειαν ταύτην ἐρχεται νὰ προ-
στεθῇ τὸ κεφάλαιον τοῦ ὁποῖον εἶπε
συγκεκριμένως εἰς τὴν ἡλικίαν ἐδαπανῇ-
θη πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ νεοῦ μεταν-
άστου γένους, ἀπὸ τῆς ἀντικατάστασιν
ἐαυτοῦ διὰ νέας γενεάς, ἐγκαταλείπει
τὴν γενέτειράν.

Εἰς τὰς ἐθνικὰς ταύτας ζημίας
προσθέτουν καὶ τὸ χρηματικὸν ποσὸν
τὸ ὁποῖον ἕκαστος μετανάστης συν-
αποφέρει.

Πολλοὶ εἶνε οἱ πρόποι δι' ὧν ἀπε-
πειρήθησαν νὰ ἀναγάγουν εἰς ἀριθμὸν
τὰς ἀουλήτους αὐτὰς μονάδας. Οἱ
μὲν (ὅπως ὁ Engel) ἡμετέροις μετὰ
τὸν ὁλοκαίριον τῆς ἀντικατάστασιν
δαπάνης διὰ τὴν διατροφήν καὶ ἀνι-
τροφὴν τοῦ ἀπερχομένου μετανάστου.
Ὁ Becker μὴ ἐβρίσκων τὴν μέθοδον
ταύτην ὁδοῖν ἐξήγησε νὰ ἐξασφαλισθῇ
τὴν παραγωγικὴν ἀξίαν ἑκάστου μετα-
νάστου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πο-
σοῦ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνοχλήτου διὰ
τὴν ἰδίαν τὸν διατήρησιν. Διότι ὁ πα-
ράγων μόνον οἱ καταναλωτικὴ οὐδε-
μίαν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἐκπρο-
σωπεῖ. Ὁ Jannace τοῦτον ἀντίον ὑπο-
λογίζει ἀπὸ τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας
εἰσοδήμα ἑκάστου μετανάστου, τὸ ἀ-
νάγει εἰς ἀντίστοιχον κεφάλαιον, καὶ
ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀπορροαίμενος ἡμεῖς
προσδιορίζῃ τὴν ἀπόλειαν, ἢν ἡ με-
ταναστεύσεως ἐπιφέρει εἰς τὸν ἐθνικὸν
πλοῦτον.

Αἱ ἡμᾶς τοὺς παρακολουθεύοντας
ἐκ τοῦ ἐγγύς διὰ τῶν βλεμμάτων τὴν
ἐλληνικὴν μετανάστευσιν, μίαν με-
τάμην δύνανται νὰ παραστήσωμεν οἱ
ἰδανικοὶ οἱ ὑπολογισμοὶ ἐπὶ τῆς
παραγωγικῆς ἀξίας τῶν ἀπερχομένων.

Δὲν ἀρεῖ, ἵνα κρίνῃ, τὸ ἔργον τῆς
μεταναστεύσεως, νὰ διεγείρῃ θεωρη-
τικὸς ἰδέας ἀπώλειας παραγωγικῶν
δυνάμεων.

Δύνανται νὰ εἰπῃ, ποῖα δὲ ἦτο,
μετὰ ἡμεῖς τῆς μεταναστεύσεως, ἡ
οἰκονομικὴ εὐεξία ἐνός τόπου. Ποῖα
ἐπὶ ἀποτέλεσματι τοῦ μὴ ἐκπατριω-
μῶς ὁριζομένη οἰκονομικὴ περιβάλλει. Ἰδοὺ
τὸ μόνον ἀληθὲς κριτήριον οὐκ εἶναι
ἐφαρμογὴν ἐφαρμόζει ἐκ τῶν κατὰ τό-
πους καὶ καιρῶν ἰδιαιτέρων συνθη-
κῶν.

Καὶ ὡς πρὸς τοῖτο ἀσφαλῶς ὁ
λαμπρὸς τὴν γνώμην τοῦ διεθνούς
φίημις γερμανοῦ Philhroich δι-
τὴν τοιαύτην ὁρατήσεως, μετὰ τὰς
ἀπερχομένας χεῖρας, ὡς εἶπε ἡ δύνα-
μις ἐπὶ τὴν πρῶτον ἀπετελεῖται μόνον ἐξ
ἀριθμῶν, οὐκ δὲ ἐκ τοῦ ποιοῦ, ἡθι-
κοῦ καὶ φυσιολογικοῦ, τῶν ἐν αὐτῇ
ἀκρίμων κατοικῶν.

Οἱ ἀποστολὸι τοῦ στομαχίου, οἱ πυ-
ρετοὶ καὶ οἱ δημόσιοι εἰσπρακτορες
ᾤθησαν τὴν ἀνθρωπίνην ἐκείνην σάρ-
κα πρὸς ἀνέκδοτον ὅσον ζωῆς καὶ
ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλὰς διδύματα διὰ
τὴν τοιαύτην ὁρατήσεως, μετὰ τὰς
ἀπερχομένας χεῖρας, ὡς εἶπε ἡ δύνα-
μις ἐπὶ τὴν πρῶτον ἀπετελεῖται μόνον ἐξ
ἀριθμῶν, οὐκ δὲ ἐκ τοῦ ποιοῦ, ἡθι-
κοῦ καὶ φυσιολογικοῦ, τῶν ἐν αὐτῇ
ἀκρίμων κατοικῶν.

Αὐτοὶ ἐν τῇ μοιρολατρικῇ φύσει
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡ ἀβυσσώπεια ἡμῶν
καὶ ἡ ἐλλειψὺς πόσις ψυχολογίας

εἰ δὲ ἦτο ἴσως ἡ χώρα μας, ἀνευ
τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς ἐξοδῶν.

Εἰς μερικά χωρία, τὸ ὁμολογῶν, πα-
ρατηρεῖται ποῖα τις δυσανάλογος ἀ-
ραίσις τοῦ πληθυσμοῦ, ἀφαιρεμένη
εἰς παντοίας ψυχολογίας αἰτίας. Τοῦτο
ὅμως εἶνε, ὡς εἶδομεν, παροδικόν, δὲ
θεραπευθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ἀπ' ἐαυτοῦ
του, μὲν δὲ ἐν τῷ συνόλῳ ἀνευ ἐπι-
δράσεως ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονο-
μίας.

Τὰ ἡμερομίσθια ὡσαύτως ἡμῶν,
πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀρτῶναι νὰ προ-
ξενῇ δυσφορίαν. Ἦτο ἐν βήμα,
καὶ ἀνευ τῆς μεταναστεύσεως ἐπαρ-
λόμενον, κατέπιν τῆς ἀλκυνδίας αὐτῆς
τῶν δεινῶν δεινῶν τοῦ βίου.

Ἐρωτῶ ὅμως, ἡλιακὸν ἐν γένει ἡ
παράγοις ἐκ τῆς μεταναστεύσεως;

Κρίματι νὰ πρὶν καλλιεργούμενα
ἐμμεν ἐλλείπει χειρῶν χέρσα;

Αἱ γυναῖκες μας δὲν ἠγόησαν δι
ἦτο καιρὸς καὶ ἐν Ἑλλάδι νὰ ἐργασ-
θῶσι;

Ἡ ἀξία τῆς ἀγορικῆς περιουσίας
δὲν ἡμῶν, ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία ἐκ
τῶν καλλιστοῦσιν δὲν προήχθη;

Κτήματα ἐποικισμένα δὲν ἡλε-
θερώθησαν, χρεὶ παραγωγικὰ δὲν
ἐξοτλήθησαν ἀκέραια;

Νέαι μέθοδοι καλλιεργίας καὶ πνε-
μα ἐπιχειρηματικότητος δὲν ὑποφύ-
σκουν βαθμιαίως εἰς τοὺς ἀγρούς,
ὅπου ἄλλοτε ἐβασίλευεν ἡ ἀμάθεια,

ἡ ἀδράκεια καὶ ἡ πείνη;

Ἡ ἔκρηξις τῶν ἡμερομίσθων δὲν
παροῦσεν τὴν γενέσειν τῶν γεωρ-
γικῶν μηχανημάτων, ἀντικαθιστῶν
τὸν ἐκκοσμάς χειρῶν καὶ ἐργαζομένων
ν' ἀνατρέψωσιν ὥρην τοὺς παραγω-
γικοὺς μας δρους; Τίς θεορεῖ σήμερον
τὴν Θεσσαλίαν μὲ δρεπανόν, τίς ἀλ-
νίζει μὲ τόξα;

Τὸ βενζινοκίνητον χωρεὶ θριμβε-
τικῶς, μέλλον νὰ κατακτῇ ταχέως τὴν
Θεσσαλίαν.

Ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τὸ βλέμμα
δὲν διακρίνω πληγὰς τῆς μεταναστεύ-
σεως, διαβλέπω ὅμως παντοῦ τὸ ρε-
υστὸν τῆς οἰκονομικῆς ἐκστάσεως ἐν ᾧ
ἀδύλας κολυμβᾷ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ δεκα-
εἰς καὶ πλέον.

Μετ' εἰδος ἀγνώμονος διηγορίας
παρηγορηθῶμεν ὡς χθρὸς πρὸς τὸν μεγα-
λὸν ἀγαθὸν τῆς μεταναστεύσεως.

Ἡ ἰστορία τοῦ Συντάγματος, τὸ
πρῶτον τοῦτο βήμα διὰ τὸν οἰκονο-
μικὸν μας ἐκπολιτισμὸν, δὲν μᾶς συ-
μπεριέχει. Μερικοὶ εἰρήναι νὰ τὴν ἀπο-
δώσωσι εἰς τὴν ἐθνητὴν τοῦ χροστού,
ἄλλοι τὴν εὐνοίαν ἐπὶ τῇ ἐθνητῇ, οὐδεὶς
δ' ἐρεῖται κραυγὴν δι' ἑαυτοῦ τῆς με-
ταναστεύσεως δὲ ἡμεῖς ἀκούει, ἐν
τῇ διεσθύνῃ συναλλαγῇ, οἱ ἀξιοδράκτοι
φωτοφρονεῖς πληθεῖ.

Πρὸ τινος ἀκόμῃ ἐπὶ ἑκατομῆτα
ἀκριβοῦς πίνακος τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς
εἰσαγομένου χρυσοῦ. Σήμερον ἡ «Ε-
θνητὴ» Τράπεζα μᾶς βεβαίον δι' ὅτι
τὸ ποσὸν τοῦτο ἡμεῖς, μετὰ δύο πόλε-
μους, 150 ἑκατομῆτα. Νὰ εἰδοθεῖ βέ-
βαιον δι' ὅτι μὴ τὰ ἀδύλα, ἐπὶ τῇ ἐθνητῇ
δολάρια δὲ ἑκατομῶν, ἐπιστάντων κλπ.
φθάσει εἰς πολὺ μεγαλύτερα ὄψη.

Τὴν τῶν λειτουργῶν εἰσαγομέ-
νος ὁ χρυσὸς, μόνον μὴ τὴν κυ-
κλοφορίαν τοῦ ἀλματός δύναται νὰ
παραβῇ. Ἀνὰ πέντε, ἀνὰ δέκα, ἀνὰ
εἰκοσι καὶ πολὺ δολάρια, εἰσέρχεται τὴν
ἡμετέραν πρὸς τὰ χωρία ἀσκήριαν.

Διευθετῶνται εἰς μὲν τὰς οὐκίας, εἰς
ἀπειρίαν τρεφιδῶν ἀγγέλων, ἵνα κα-
ταβῇ τὴν χρυσόφορον τοῦ ἴδεν εἰς
τὰ ἀπώτατα τοῦ κοινωνικοῦ ὁργανι-
σμοῦ ὅρι.

Σακχαρόν	η. οξα	»	10
Σάπων ελληνικός	»	»	14— 15
Καπνός	»	»	14— 15